

مقایسه ویژگی‌های جمعیتی و اجتماعی مناطق ۲۲ گانه شهر تهران بر اساس داده‌های سرشماری ۱۳۸۵ خلاصه طرح

هدف:

هدف از این بررسی دستیابی به ویژگی‌های جمعیتی و اجتماعی جمعیت تهران بر حسب مناطق ۲۲ گانه شهرداری با استفاده از نتایج سرشماری سال ۱۳۸۵ است.

نتایج:

۱. توزیع جمعیت در مناطق دارای پراکندگی زیادی است. غرب تهران با وجود وسعت بیش‌تر دارای جمعیت کمتری است. این می‌تواند به علت وجود فرودگاه مهرآباد در غرب شهر تهران باشد.
۲. خوابگاه‌های دانشجویی در منطقه ۶ تهران، بافت جمعیتی و اجتماعی این منطقه را کاملاً تحت تاثیر گذاشته است.
۳. در مناطق جنوب تهران زاد و ولد بیش‌تر بوده است.
۴. سالخورگان در مناطق شمال و شرق شهر تهران بیش‌تر بوده است.
۵. بعد خانوار مانند سایر نقاط کشور رو به کاهش است.
۶. خانوارهای تک‌والد شهر تهران نسبت به سال ۷۵ رشد زیادی داشته است.
۷. تابعین افغانی بیش‌تر از سایر اتباع خارجی بوده است و بعد از آن سایر کشورها قرار می‌گیرد. به نظر می‌رسد در تقسیم‌بندی کشورها باید تجدید نظر کرد.
۸. بیش‌ترین علت مهاجرت به تهران به دلیل پیروی از خانوار و سپس جستجوی کار بوده است.
۹. بیش‌تر مهاجران از شهرهای شهرستان‌های دیگر در استان‌های دیگر به تهران آمده‌اند که بیش‌تر آن مربوط به شهر تهران است.
۱۰. بی‌سوادی در مناطق جنوبی بیش‌تر از سایر مناطق است. سهم جمعیت با تحصیلات دانشگاهی نیز در این مناطق کمتر از سایر مناطق می‌باشد.
۱۱. نرخ بیکاری در مناطق غربی بیش‌تر از سایر مناطق است.
۱۲. سهم جمعیت شناور در مناطق شمالی بیش‌تر از جنوبی است.
۱۳. در مناطق شمالی سهم خانوارهای دارای خودروی سبک، رایانه و نیز استفاده کننده از اینترنت بیش‌تر از مناطق جنوبی است ولی خانوارهای دارای موتور سیکلت در مناطق جنوبی بیش‌تر از شمالی است.
۱۴. میانگین مساحت زیربنای واحد مسکونی در مناطق شمالی تهران بزرگتر از مناطق جنوبی است.
۱۵. بیش‌تر ساختمان‌هایی که اسکلت آن با سایر مصالح به‌جز فلزی و بتون ساخته شده در جنوب تهران واقع شده است.
۱۶. بیش‌تر واحدهای مسکونی قدیمی در جنوب شهر تهران واقع شده است.